

د اسلام لومړنی خليفه،

جليل القدر صحابي،

ابوبکر صدیق رضي الله عنه

مبارک سيرت

د خپرو لو شميره: (۱)

Ketabton.com

ليکوال: حبل الله (المتين)

کال: ۱۳۹۸ لمريز

کتاب پڙندنه:

نوم: د ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) سيرت.

ليکوال اوراټولوونکی: حبل الله (المتين).

ژباړن: خپله ليکوال.

ټايب: حبل الله (المتين)

ډيزاين او PDF: N. RASOOLI

کال: ۱۳۹۸ هجري لمريز

د خپرولو شميره: (۱)

فهرست

عنوان:	صفحه
د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت لمړئ برخه:	(۱)
د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه اسلام:	(۱)
د عبدالله بن عثمان يا ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک دوهمه برخه:	(۲)
د ابوبکر الصديق القاب:	(۲)
اول لقب صديق:	(۲)
د ابوبکر رضي الله عنه دوهم لقب:	(۳)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک دريمه برخه:	(۴)
د ابوبکر رضي الله عنه دريم لقب عتيق دی:	(۴)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک څلورمه برخه:	(۵)
د ابوبکر رضي الله تجارت:	(۵)
د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۵) برخه:	(۷)
ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک شپږمه برخه:	(۹)
د رسالت اولني قبلوونکي اوه کسان:	(۹)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۷) برخه:	(۱۱)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۸) برخه:	(۱۲)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنهما د سيرت مبارک (۹) برخه:	(۱۳)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۰) برخه:	(۱۵)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۱) برخه:	(۱۷)
د ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۲) برخه:	(۱۹)
د ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۴) ديارلسمه برخه:	(۲۰)
د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت موضوع:	(۲۰)
د ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۴) برخه:	(۲۲)
د ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک پنځلسمه برخه:	(۲۲)
د ارتداد مهمه برخه:	(۲۲)

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت (۱) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه اسلام:

ابوبکر رضي الله عنه، اصلي نوم عبدالله، د پلار نوم ئې قحافه او د مور نوم ئې أم خيرؤ. ابوبکر رضي الله عنه له وړوکتوب څخه د رسول الله صلى الله عليه وسلم دوست ؤ؛ ډير زيات غيرتمند، امانتدار، بهادر او رحم دله انسان ؤ، د تجارت کاروبار ئې کولو او نسب ئې هم د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره څو پښته بعد يو ځای شوی دی، کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په نبوت مبعوث شونو اولنی دعوت ئې په نارینوؤ کې ابوبکر رضي الله عنه ته ورکړ، بې له تردیده ئې قبول کړ، او د اولني مسلمان اعزاز ئې حاصل کړ، کله چې د مسلمانانو تعداد ۳۹ تنو ته ورسید، نو ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وفرمائيل، چې غواړم خپل اسلام د خلکو منځ کې اعلان کړم، خو رسول الله صلى الله عليه وسلم منع کړ، چې څوک دې د دفاع طاقت نه لري تکلیف به درته ورسیري، خو ابوبکر رضي الله عنه بیا اسرار کولو، چې اخير رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته اجازه ورکړه او بیت الله شريف ته ئې تشریف یووړ او هلته ډير زيات مشرکین ناست وه او ابوبکر رضي الله عنه ورته خطبه شروع کړه دا په اسلام کې اولنی خطبه وه، مشرکینو اول سر کې ورته ښه په غور غوړ نیولی ؤ، خو چې کله ابوبکر رضي الله عنه د اسلام را وړلو اعلان وکړ؛ نو عتبه ابن ربیععه چې د قریشو سردار ؤ د وهلو امر یې ورکړ؛ نو مشرکین لکه د کارغانو په شان ور باندې را ټول شول او ډير زيات ئې وواهه تر څو چې بې هوښه شونو هغوئ پریښود، دې وخت کې د ابوبکر رضي الله عنه قوم بنو تمیم خبر شول او هغوئ پورته کړ او خپل کور ته ئې ورسولو، کله چې د ده قوم د ده تشویش ناک حالت ولید او یقین ئې راغی چې د بچ کېدلو نه دی نو بیت الله شريف ته راغلل او اعلان ئې وکړ، که چېرې ابوبکر (رض) وفات شو مونږ به ئې بدله کې عتبه ابن ربیععه قتلوو (وژنو) څو وخته ئې همدا اعلان وکړ، خو چا جواب ورنه کړ، بیرته د ابوبکر رضي الله عنه کور ته راغلل چې د ده حالت وگوري، نو دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه لږ هوښ کې راغی نو اولنی پوښتنه ئې دا وه چې:

رسول الله صلى الله عليه وسلم څنگه دی؟

کله چې ئې قوم دا خبره وا وریده نو له ډيرې غصې پورته شول او ولاړل فقط د مور نه ئې د ده والدي ته وویل: ده ته د خوراک بندوبست وکړه، کله چې هغوئ ولاړل نو مور ئې ورته د خورلو له پاره څه راوړل خوه ئې له خورلو انکار وکړ او مور ته ئې وویل: ما ته د رسول الله صلى الله عليه وسلم معلومات راوړه، مور ئې ورته وویل: زه څه خبره یم چې چېرې او څنگه دی؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمائيل: چې د عمر رضي الله عنه خور أم جمیل کړه ورشه له هغې څخه پوښتنه وکړه، مور ئې د شپې آخیره برخه کې چې لارې او کوڅې له خلکو خالي شوې وې هلته ولاړله او ورته وئې وویل: ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم معلومات غواړي، هغې ورته وویل: زه څه خبره یم چې هغه به چېرې او څنگه وي؟ خو که ماته اجازه وي زه به د ابوبکر رضي الله عنه لیدلو ته در سره ولاړه شم هغې دا خبره خوښه کړه او کور ته ئې له ځان سره را وستله، ابوبکر رضي الله عنه ترې د رسول الله صلى الله عليه وسلم پوښتنه وکړه:

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سيرت ***

أم جميل ئې د مور طرف ته په سر اشاره وکړه چې مور دې اوري هغه مسلمان نه ده! ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل: له هغې مه ډارېږه نو أم جميل ورته وفرمائل: هغه د ارقم په کور کې له نورو مسلمانانو سره دی! نو ابوبکر رضي الله عنه قسم وکړ، چې تر هغې به هيڅ خوراک څښاک ونه کړم چې ليدلی مې نه وي، نو د ابوبکر رضي الله عنه مور بلې شپې ته انتظار وکړ، تر څو لارې او کوڅې له خلکو خالي شوې، نو ابوبکر رضي الله عنه ئې له لاسه ونيو او د ارقم رضي الله عنه کور ته ئې بوتلو، نو سمدستي ئې رسول الله صلى الله عليه وسلم غيږ کې ونيولو او دواړو ډير زيات وژړل او ورسره ټولو نارينه او زنانه صحابو هم وژړل، نو له دې وروسته ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وفرمايل:

يا رسول الله صلى الله عليه وسلم زما مور شريفې ته دعا وکړه چې مسلمان شي!

نو رسول الله صلى الله عليه وسلم اول دعا وکړه بياني دعوت ورکړ، چې هغې دعوت قبول کړ او مسلمان شو.

د عبدالله بن عثمان يا ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۲) برخه.

د ابوبکر الصديق القاب.

اول لقب صديق، کل چې رسول الله صلى الله عليه وسلم، معراج نه بيرته تشریف راوړ او خلکو ته ئې اظهار وکړ، بعضي کسان ابوبکر رضي الله عنه ته ورغلل چې ستاسې ملگري خو وائې چې زه اسمانونو ته ختلی وم، عجيبه نه ده يوه شپه کې تلل او راتلل؟
نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمايل: که هغه داسې ويلي وي زه يې تصديق کوم چې رښتيا دي، نو له دې وروسته په صديق مشهور شو بله وجه يې داده.

انس رضي الله عنه فرمائي: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابؤ (رضي الله عنهم) سره احد غره ته وختلو ابوبکر رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه ورسره وو، غرپه خوځيدو (ښوريدو) شو.

رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل، ودرېره تا باندي نبي صلى الله عليه وسلم، صديق رضي الله عنه او شهيدان ولاړ دي يعنې دغه درې واړه يې ياد کړل.
د دې لقب بل دليل.

عبدالله ابن عمر رضي الله عنه فرمايې، چې موږ د يرموک غزوه وگتله نو مونږ هلته داهل کتابو کتابونه وموندل چې هغه کې يې د اخيري نبي صلى الله عليه وسلم سره د هغه ملگري نوم صديق ليکلی ؤ.

د صديق د نوم عموما بل فضيلت.

په قرآن کریم کې نبيانو پسې صديقين ذکر شوي دي.

د ابوبکر رضي الله عنه دوهم لقب.

صاحب: يعنې ملگری

د سورت التوبة ۴۰ آیات کې الله جل جلاله ورته صاحب ذکر کړې دی.

دا لقب به رسول الله صلی الله علیه وسلم هم ډیر ذکر کولو.

« طلحه بن عمر رضي الله عنه فرمایي: چې مونږ رسول الله صلی الله علیه وسلم ته خوراک د نشتوالي شکایت وکړ!

نور رسول الله صلی الله علیه وسلم راته وفرمایل: په ما او ملگری مې تقریبا اتلس ورځې داسې راغلي چې غیر د تورشې میوې څخه بل خوراک مونه دی موندلی.

د صاحب يعنې ملگری د لقب بل دلیل.

ابوهریه رضي الله عنه فرمایي: چې یو وار د ابوبکر رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه تر منځ لفظي شخړه راغله او ابوبکر رضي الله عنه ورته کومه خبره وکړه خو بیا پنبسمانه شو او معافي یې ترې وغوښته خو عمر رضي الله عنه ورته وویل، نه دی معاف کوم نو مونږ رسول الله صلی الله علیه وسلم سره ناست وؤ

چې ابوبکر رضي الله عنه لنگ تر پندېو را پورته کړ او په منډه را روان دی.

نور رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمائل: ستاسې ملگری چا سره شخړه کړې ده.

نو چې کله راوړسید وېې ویل:

یا رسول الله صلی الله علیه وسلم ما سره عمر رضي الله عنه لفظي شخړه وکړه بیا ما ترې معافي وغوښته خو هغه معاف نه کړم، نور رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل، الله جل جلاله دې معاف کړه، دې وخت کې عمر رضي الله عنه پنبسمانه شو او د معافي وغوښتلو له پاره د ابوبکر رضي الله عنه کور ته ورغې هغوی ورته وویل: هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دی، نو په منډه راغی، نو کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ولید مخ مبارک یې له غصې لکه انار سور شو.

کله چې عمر رضي الله عنه را ورسید، نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم مخې ته یې گوندې ولگولې او وېې ویل:

یا رسول الله قسم په خدای جل جلاله زه په غلطه وم، نور رسول الله صلی الله علیه وسلم دوه واري وویل: تاسو زما ملگری ولی خفه کوئ تاسې زه شپلم ده ځای را کړ، تاسې وهلم، ده مې دفاع کوله، تاسې ولې ترې نه غلي کیږئ؟

بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم دواړه سره پخلا کړل.

له دې نه د ابوبکر رضي الله عنه د دوه القابو ثبوت او لوړ مقام ثابت شو، بل د یو بل د معاف کولو له پاره ترغیب دی که بل هم په غلطه وي معافي ترې وغواړي.

د ابوبکر رضي الله عنه د حبشې د سفر په نیت وتل او نورې مهمې زړه را ښکونکې پېښې هم راتلونکې دي:

* سيرت ابن هشام جلد اول باب خلفاء الراشدین

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۳) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه دريم لقب عتيق دی.

د ابوبکر رضي الله عنه يو نوم د جاهليت په زمانه کې هم عتيق و خلکو به د ده د ډيرو خوبيانو په وجه ورته دا نوم اخست، هغوی ترې دا معنی اخیسته چې مخ يې د شرم او عار نه په آمان دی، خوبيا په اسلام کې هم ورته همدا نوم آخستل کیده.

د عبد الله ابن زبیر رضي الله عنه نه روایت دی: چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به ورته عتيق وایه.

د عایشې رضي الله عنها نه روایت دی: چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د صحابو سره زما د کور په انگرې کې ناست و او زه دننه وم زما پلار تشریف راوړ، کله چې را بنکاره شو؛ نور رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: که تاسې غواړئ داسې نفرو گورئ چې د دوزخ نه ازاد وي، نو ابوبکر رضي الله عنه دی، د عتيق کلمه يې ورته واخسته.

حبیشه رضي الله عنه فرمایي: چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به ابوبکر رضي الله عنه ته ویل: چې د عتيق او صدیق نوم الله جل جلاله درته غوره کړی دی.

کله چې ابوبکر رضي الله عنه د کفارو د وهلو نه لږوغ شو بيا به بيت الله شريف ته تللو او هلته به يې عبادت کولو، خو د ده تلاوت او لمونځ کې دومره خوږوالی و او ژړل به يې چې د مشرکينو نارينه او بنځې به ورته ودریدل او فکر به ورته وړي وو، چې دا دين حقيقي دين دی، خود مشرانو له ويرې به چپ وو، خو مشرکينو به ځوانانو ته ويل: چې مه يې پرېږدئ چې عبادت وکړي نو هماغه و چې ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وويل: زه له دی وطن بل ځای ته ځم دلته له عبادت څوندونه نه شم اخستی او رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته حبشي ته د تللو اجازه ورکړه، نو په همدی نیت له کوره ووتلو، لاره کې يو قوم باندې تیریده چې (برک غماد) علاقه وه د هغه قوم مشر ابن الدغنة ورته په مخه ورغی، او از يې وړ باندې وکړ: ابوبکر (رضي الله عنه) چیرته پخیر؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته په غمجن او از باندی وويل: خپل قوم له مکې را وشړلم.

ابن الدغنة وويل: ستا قوم هغه څوک را شړي چې د غريب سره مرسته کوي؟

کونډې او یتيمان پالي، مظلوم له ظالم ژغوري، درواغ نه وايي، د بنه نسب خاوند دی، نه دا نه شي کيداى راځه بېرته واپس شه زه امن در کوم او له لاس يې ونیوللو، بېرته مکې ته راغلل. لومړی ابن الدغنة بيت الله شريف کې اعلان وکړ: چې ما ابوبکر رضي الله عنه په امن کړی، بيا د مکې د سرسختو مشرکينو په کورونو وگرځیدو، ټول يې خبر کړل چې که هر چا ابوبکر رضي الله عنه ته نقصان ورسولو خیر يې نشته، ټولو د هغه خبره ومنله خو يو شرط يې کېښود چې حرم شريف کې به عبادت نه کوي کور کې به خپل لمونځ او تلاوت کوي، نو ابن الدغنة ابوبکر رضي الله عنه ته وويل، همدا سې وکړه نو ابوبکر رضي الله عنه د خپل کور په ساحه کې وړوکی مسجد ځان ته جوړ کړ، هلته به يې عبادت کولو، خود دومره بنکلي او از باندې به يې تلاوت کولو چې ډير مشرکين به يې ليدو ته

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سیرت ***

ودریدل او ویل به یې: والله چې دغه دین حق دی؛ خوله ویرې یې اظهار نه شو کولای، اخیر مشرکینو ته دا کار سخت تمام شو چې که همداسې ډلې ډلې خلک دده تلاوت اوریدو ته ودریرې؛ نو شاید ټول اسلام قبول کړي، نو ابن الدغنة ته ورغلل چې ته ورته ووايه چې یو چیرې پته ځای کې عبادت وکړي نژدې ده چې د ټولې مکې خلک خراب کړي زموږ خلکو خپل کارونه پرینسي دي دده لیدلو ته ولاړوي، نو ابن الدغنة راغی ورته یې وویل: یا ابوبکره (رضي الله عنه) یا خو ته خپل عبادت چیرته پته کوه یا زه درنه خپل امن بیرته اخلم چې دوی هر کار در سره وکړي، نو کوي به یې.

ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمایل، ته دی خپل امن بیرته واخله زه فقط د خپل رب جل جلاله نه امن غواړم زه عبادت نه شم پرینسودای، نو هغه ترې خپل امن بیرته وخست او ابوبکر رضي الله عنه بیا تکلیفونه گالل په ځان ومنل.

ابوبکر رضي الله عنه فرمایې: ما جاهلیت کې هم شراب نه دي چنبلي، د بتانو عبادت مې نه دی کړی، زنا، سود او دوکه مې نه ده کړې، درواغ مې نه دي ویلي.

فرمایې: چې یوه ورځ د جاهلیت په وخت کې پلاراته وویل: چې فلاني بتخاني ته مې ورسوه، هغه پوند و ما ډیرې بهانې ورته وکړې؛ خو هغه مجبور کړم کله چې مې بوتلو نو هغه په خپل کار مشغول شوه یو غټ بت ته ورغلم ورته مې وویل، وږی مې د خوراک له پاره کوم څه راکړه خو جواب یې رانه کړ، بیا مې ترې جامې وغوښتلې چې جواب یې رانه کړ، نو یوه غټه تیره (ډبره) باندې مې په دې مخ وویشتلو او بل (پری) مخ راپریوتلو، نو فرمایې ما چې د شام د تجارت سفر کې کوم خوب لیدلی و ډیر په بې صبرۍ سره د هغه رښتیا کیدو ته په تمه وم.

د شام سفر او داسې نورې زړه راښکونکې پیښې مه هیروئ.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۴) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله تجارت

ابوبکر رضي الله عنه د اسلام نه وړاندې هم تجارت کولو د بعثت په کال د تجارت له پاره شام ته تللی وو، هلته یې خوب ولید، چې سپوږمۍ له خپل ځایه را روانه شوه او ټوټه ټوټه شوه او د مکې والا په کورونو باندې را پریوته او ټوټې یې بیرته سره یو ځای شوي او بیرته خپل مکان ته ولاړه، خو یوه برخه چې دده په کور را پریوتې وه پاته شوه نو د خوبه را پورته شو او زیات تشویش کې شو، چې کومه پیښه نه وي شوي او زما کور ته کوم نقصان ونه رسیږي، همدې حالت کې هغه راهب یا د یهودو عالم ورپه یاد شو چې هلته و په بیره هغه ته ورغی او خوب یې ورته تیر کړ، د خوب په اوریدلو سره د راهب مخ باندې د زیاتې خوشحالی اثرات را ښکاره شول او ورته یې وویل: ته له کوم ځایه راغلی یې؟

ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: له مکې څخه!

راهب په نسب څوک یې؟

ابوبکر رضي الله عنه وويل: بنو عبد مناف!

راهب په قوم څوک يې؟

ابوبکر رضي الله عنه قريش!

راهب ورته وويل: تاسو کې اخيري رسول صلى الله عليه وسلم، همدا اوس مبعوث کيدونکی دی او هغه سپوږمۍ همدا ده او ته به يې وزير يې پام کوه د هغه ملگرتيا کې سستي ونه کړې!

کومه ټکره چې ستا کور کې پاتې شوې ده، هغه اسلام دی، پس له دې ابوبکر رضي الله عنه خپل سفر را لند کړ او په ډيره ناقراری را روان شو او دی (رضي الله عنه) سوچونو (فکرونو) اخستی وو، دا نبي صلى الله عليه وسلم به څوک وي؟ کوم سردار به وي؟

نه نه سردار يا قومي مشر نه شي کيدای، هغوی خود بتانو عبادت کوي، سلگونه کلونه يې يو تر بل د بنمنۍ تازه ساتلې، داسې خلک د الله جل جلاله رسول نه شي کيدای هغوی خو لورگانې (لونې) ژوندئ ښخوي، مالدار يې په غريب ظلمونه کوي، درواغ وايي شراب خواره دي، نه نه داسې خلک نبي صلى الله عليه وسلم کيدای نه شي بيا يې فکر وکړ، چې په ځوانانو کې به نبي پيدا شي؟ خو ځوانانو کې به داسې وړ شخص کوم يو وي؟

همدې فکرونو کې د مکې اطرافو ته را ورسيد او داسې يې محسوس کړل چې ضرور کومه پيښه شوې ده، ايا کوم مشر به مړ شوی وي؟ ټول خلک پريشانه ښکاري يا ربه خیر کړې، تر ټولو لومړی ابوجهل ملعون مخ ته ورمنده کړه ورته يې وويل: عتيقة خبر نه يې؟

ابوبکر رضي الله عنه له څه شي نه؟

ابوجهل! هغه ستا د وړوکوالي یتيم ملگري، خو نوې نوې خبرې شروع کړي،

ابوبکر رضي الله عنه کوم يو يادوي؟ ژر کوه خبره خلاصه:

ابوجهل ملعون هغه د عبد الله زوی يادوم!

يو دم د ابوبکر رضي الله عنه هغه خوب را ياد شو.

ابوبکر رضي الله عنه وايه څه يې ويلي دي؟ ابوجهل! هغه وايي ماته جبرائيل (ع) وحي راوړې زه تاسو ته نبي صلى الله عليه وسلم را ليږل شوی يم:

ابوبکر رضي الله عنه نو تاله هغه څخه په دې څلويښتو کلونو کې کوم درواغ خبره اوريدلې؟

ايا مونږ کې په آمين مشهور نه دی؟

ابوجهل: هو آمين خودی خو داسې نا اشنا خبرې کوي وايي د بتانو عبادت پرېږدئ نو مونږ دا کار کولای شو؟

ابوبکر رضي الله عنه ښه مخه مې پرېږده چې کور ته ولاړ شم.

ابوجهل: نو ته پکې څه وايې؟

ابوبکر رضي الله عنه: پرېږده چې کور ته ولاړ شم.

* حكاية الصحابة جلد اول، سيرت ابن هشام جلد دوهم

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۵) برخه.

ابوبکر رضي الله عنه چې کله له ابوجهل څخه رخصت شو نو خپله سورلی يې په ډيره تيزی سره خپل کور طرف ته روانه کړه د مکې ماشومانو مخکې ترينه منډې کړې او وړوکې عائشه رضي الله عنها او پيغله اسماء رضي الله عنها يې د پلار په راتگ خبرې کړې هغوی دواړه ورته استقبال ته راوتلې وې، له خوشحالی په جامو کې نه ځایدي.

دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه ورته را ورسيد، دواړه يې ښکل کړې او کور ته دننه شو، اسماء رضي الله عنها د سورلی مهار ونيولو، چې سامان ترې را کښته کړي او کوچنۍ عائشې رضي الله عنها چغې کړې بابا بابا ته خبر يې؟

ابوبکر رضي الله عنه: له کوم شي لور جانې؟

عائشه رضي الله عنها هغه ستا ملگری يادوم! هغه آمين (يعني امانتدار او رينستونی) يادوم.

ابوبکر رضي الله عنه هو هو لورې زه خبر يم: ښه نو ته چا خبر کړې؟

ابوبکر رضي الله عنه: هغه ابوجهل لعنتي خبر کړی يم.

دې وخت کې يې کورودانه (ميرمن) ورته راغله ستري مه شي يې ورسره وکړه او سمدستي د والدينو طرف ته ورغی پلار يې ناييناؤ د دواړو سره يې ستري مه شي وکړه او اسماء رضي الله عنها ته يې اواز وکړ، لورې ماته پاکې جامې او اوبه ژر تيارې کړه چې ولامبم يو چيرې روان يم بيره (تلوار) مې دی.

اسماء رضي الله عنها: ښه پلاره دا دی اوس يې راوړم لږ صبر وکړه، بي بي أم رومان رضي الله عنها ورته وويل: ولې خير خودی؟ اوس راغلي لږ دمه شه، څه وخوره ولاړ به شي.

ابوبکر رضي الله عنه: نه نه زه خوراک نه کوم بيره (تلوار) مې دی کومه خبره نه شته هغه د بني هاشم اولاد ته ورځم چې آمين (محمد صلی الله عليه وسلم) وگورم انديښنه مې ده، دې وخت کې اسماء رضي الله عنها اوبه او جامې راوړلې غسل يې وکړ او د کوره په تيزی سره راوتلو او د رسول الله صلی الله عليه وسلم کور ته ورغی، يو خوا ته ودریدی اواز يې وکړ، ای د بنو هاشم خاندانه محمد صلی الله عليه وسلم کور کې شته؟

رسول الله صلی الله عليه وسلم، چې ډير خپه او پريشانه کور کې ناست ؤ ځکه د خپل کور فقط يو څو تنونه، ماسوا چايي دعوت نه ؤ منلی، نو د ابوبکر رضي الله عنه اواز باندي يې مخ لکه د گلابو وغوړيد، خپل غلام زيد رضي الله عنه ته يې وويل: ماته د عتيق يعني ابوبکر رضي الله عنه اواز ښکاري ورشه که ابوبکر رضي الله عنه وي دننه يې راوله.

زيد رضي الله عنه چې کله ابوبکر رضي الله عنه را دننه کړ او رسول الله صلی الله عليه وسلم د هغه نوراني مخ يې مسکی وليدی خوشحالي يې نوره هم زياته شوه ستري مه شي يې ورسره وکړه او ابوبکر رضي الله عنه مخامخ ورته کښيناست او ورته ويې وويل: تر ټولو اول راته ستا د بعثت خبره وکړه چې ډيره مې ورته تلو سه ده.

رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته قصه داسې شروع کړه:

چې زه به له خلکو پټ دغه مخامخ غره کې غار حراء ته تللم او هلته به مې عبادت کولو، خودا وار مې چې عبادت شروع کړي، يوه ملائکه راته راغله او ماته يې وويل: ته الله جل جلاله خپل امت ته نبي را ليرلي يې ورشه هغوی توحيد ته راوبله او ماته يې وويل: چې ولوله ما ورته وويل: زه خولوستل نه شم کولای امي يم، نو هغه زه غيږ کې ونيولم او بيائې راته وويل: چې ولوله دا واري يې راته سورت العلق تلاوت کړي، ما هم ولوست؛ بيا هغه راڅخه ولاړه، زه کور ته راغلم ډار شوی وم خديجې رضي الله عنها ته مې وويل: پټ مې کړه يخني مې کيږي او پوره قصه مې ورته وکړه. هغې تسلي راکړه او ورځه بن نوفل عالم ته ورغله هغه يې تره وه، هغه نه يې پوښتنه وکړه: هغه ورته ويلي وو، دا هم هغه ناموس يا ملائکه ده چې نورو انبياؤ ته ورتلله او ورته ويلي يې وو، چې ستا خاوند نبي شوی دی خو کاش چې زما طاقت وای چې کومک مې ورسره کړی وای.

نو ابوبکر رضي الله عنه فرمايې: کله چې مې دغه خبرې واوريدلې سمدستي مې د شهادت کلمه وويله او ورپورته شوم د ده مبارک مخ، تندي او سترگی مې ښکل کړې او کلک مې غيږ کې ونيولو، بيا مې لاس باندې ورسره د کلکې همکاري بيعت وکړ او له دې وروسته ما خپل خوب او شام د راهب تعبیر ورته ووايه چې ډير زيات ور باندې خوشحاله شو.

نو له دې وروسته رسول الله صلى الله عليه وسلم په ښکاره بيت الله شريف کې لمونځ کولو اراده وکړه.

عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمايې: چې ما د ابوبکر رضي الله عنه بهادري او همت هغه وخت وليد، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم بيت الله شريف کې په لمونځ ودرید او د مشرکينو سرسخت مشر عقبه ابن معيط راغی او د رسول الله صلى الله عليه وسلم غاړه مبارکه کې يې خادر واچولو او په ډيره سختی يې را کش کړ، هيچا د مشرکينو له ويرې همت نه شو کولای چې ترې خلاص يې کړي، خو ابوبکر رضي الله عنه په منډه ورغی او د عقبه ابن معيط گردن ته يې لاس واچولو او دومره سخت ټک يې ورکړ، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يې ترې خلاص کړ او د مسلمانانو په بې وسی يې په چغو چغو ژړل او داسې يې ويل:

ای ظالمانو محمد صلى الله عليه وسلم، کومه گناه کړې ده؟ چې تاسې دومره ظلم ور باندې کوئ دا خو تاسو له درواغو، دوکې، شرک او ظلم څخه منع کوي تاسو چې ژوندی لورگانې (لوني) په محکمه کې ښخوئ له هغه مو منع کوي، دا خو تاسو نه مشرتوب، مال او دولت نه غواړي، ستاسې د لورگانو (لوني) نکاح ته په تمع نه دی، دا خو تاسې د جهالت نه روښنايې ته راولي، تاسو ته وايې چې يوله بله هغه د سلگونو کلونو د بنسټي ختمې کړئ، د بتانو عبادت پرېږدئ چې نه خیر درته رسولای شي او نه شر، نو له دې وروسته يې رسول الله صلى الله عليه وسلم کور ته راوست.

عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمايې: زما تر ټولو بده خاطر همداده چې ما رسول الله صلى الله عليه وسلم د بچ کيدلو کوښښ ونه کړای شو.

راتلونکې کې د ابوبکر رضي الله عنه د بلال رضي الله عنه ازادول او نور په زړه پورې حالات را سره اوسې.

ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۶) برخه.

د رسالت اولني قبلوونکي اوه کسان:

- ① ابوبکر رضي الله عنه
- ② عمار رضي الله عنه
- ③ مور يې سمیة رضي الله عنها
- ④ پلار يې یاسر رضي الله عنه
- ⑤ صهیب رضي الله عنه
- ⑥ بلال رضي الله عنه
- ⑦ او مقداد رضي الله عنه

ابوبکر رضي الله عنه فرمايي: زما قوم زه لږ له تکليفونو څخه منع کولم او رسول الله صلی الله عليه وسلم، خپل تره ابو طالب ترینه دفاع کوله، خو د دغه نورو مدافعين او خپلوان نه وه، نو ځکه يې ډیر زیات تکليفونه گالل کله چې بلال رضي الله عنه مسلمان شو، نو بلال رضي الله عنه د سرسخته کافر مشر امیة ابن خلف غلام ؤ هغه به ترې جامې وکښلې او برنډه (لڅ) به په شا په سرو شگو کې واچولو او غټې غټې تیرې (ډبرې) به يې ورباندې کینسو دلې، لاسونه به يې شاته ورتلې وو او ماشومانو ته به يې ویل، له پاسه ورباندې گرځئ او ورته ویل به يې، چې وایه خدایان مې لات، منات، او عزي دي، خو بلال رضي الله عنه به اَحَدُ اَحَدُ چغې وهلې بیا به يې هلکانو ته وویل: چې غاړه کې پرې ورته واچوئ او د مکې لارو کې يې راوگرځوئ، تر هغه چې له توحیده انکاری شي او همداسې به ورسره کیدل، خو بلال رضي الله عنه به اَحَدُ اَحَدُ چغې وهلې،

آخیر رسول الله ﷺ ابوبکر رضي الله عنه ته وویل: چې بلال رضي الله عنه ډیر په تکلیف کې دی له دې مشرکینو خلاصول غواړي.

نو ابوبکر رضي الله عنه پوه شو چې د رسول الله ﷺ مطلب د هغه ازادول دي، نو کور ته ولاړ او کور کې يې یو رطل چې د کیلو نه لږ کم دی سره زرا واخستل او امیة ابن خلف ته ورغی او ورته يې وویل: ته دا مسکین ولې په غذا بوې؟ زه يې بدل کې که هر شی غواړي در کوم:

زما سره یو تور غلام دی چې د بلال رضي الله عنه نه تکره او صحتمند دی او هغه هم ستا په دین دی هغه به در کړم که اشرفی غواړي، اشرفی به در کړم هغوئ ومنله.

یو روایت کې دي، چې غلام يې ورکړ، بل روایت دی، چې اشرفی يې ورکړې، بل روایت دی، چې دواړه يې ورکړل او بلال رضي الله عنه يې ازاد کړ.

کله چې هغه کافر نه بلال رضي الله عنه ازاد شو؛ نو ابوبکر رضي الله عنه ته يې وویل: زما دې په لات، منات او عزي قسم وي که تا زما نه بلال رضي الله عنه د یوې قجورې دانه باندې غوښتی وای ما به در کړې وای، نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل، زما دې په خپل رب ﷻ باندې قسم وي: که تا زما ټوله شتمنی باندې را کولای هم ما به درنه آخستی، تا ته د ده قیمت څه معلوم دی؟

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سيرت ***

ابوبکر رضي الله عنه چې کله بلال رضي الله عنه ازاد کړي؛ نو بلال رضي الله عنه بيا له رسول الله ﷺ څخه نه جدا کيده، چې څومره غزاگانې شوي دي بلال رضي الله عنه ټولو کې د يو بهادر سپاهي په شان خپله توره چلوله؛ خود خوند وخت د بدر غزا وه، چې امية ابن خلف زخمي پروت ؤ او بلال رضي الله عنه يې په سينه ناست ؤ او ورته ويل به يې:

«تا چې ماته ويل: خدای ﷻ ته دې ووايه چې تارا څخه خلاص کړي اوس دې ته هغه لات او منات را وغواړه چې تا بچ کړي.»

رسول الله ﷺ فرمايې: چې دنيا کې څلور سيدان دي،

• اول زه د عربو،

• دوهم بلال رضي الله عنه د حبشو،

• دريم صهيب رومي رضي الله عنه د روم د خلکو،

• څلورم سلمان فارسي رضي الله عنه د فارسيانو.

کله چې د مسلمانانو تعداد ۳۸ يا ۳۹ ته ورسيد، نو رسول الله ﷺ خپل کور کې اول وار په جماعت لمونځ وکړ، چې بلال رضي الله عنه هم ورسره ؤ، نو بلال رضي الله عنه د رسول الله ﷺ اولنی مؤذن هم دی، پاک خدای ﷻ ډير ښکلی زړه، رانښکونکی او ازور کړی ؤ او بلال رضي الله عنه کله هم تهجد نه قضاء کول، چې کله به مسجد ته را روان ؤ رسول الله ﷺ به يې د پښو اواز پيژندو، کله چې رسول الله ﷺ معراج ته ولاړ، نو هلته يې هم د جنتونو دروازه کې د بلال رضي الله عنه د پښو اواز واوريد، کله چې له معراج څخه بيرته را وگرځيده، نو بلال رضي الله عنه نه يې پوښتنه وکړه چې ته ماته ووايه چې ته کوم داسې غوره کار کوې چې ما ستا د پښو اواز د جنت دروازه کې وا وريد؟ بلال رضي الله عنه ورته وويل: نور نه پوهيږم؛ خو چې کله هم اودس مات کړم بيا نوی اودس کوم، بې اودسه نه گرځم او بيا له اوداسه وروسته خامخا دوه رکعت ته تحية الوضوء لمونځ کوم، نو رسول الله ﷺ ورته وويل: بس همدا سبب دی چې ته د دومره لوړې درجې خاوند شوی يې.

بلال رضي الله عنه د عمر رضي الله عنه د خلافت تر وخته مکه کې ؤ بيا عمر رضي الله عنه ورته اجازه ورکړه، شام ته ولاړ او هلته يې ډير فتوحات نصيب شول، هم هلته شهيد شو او هم هلته دفن شوی دی.

را تلونکې برخه کې د ابوبکر رضي الله عنه د پلار ابو قحافه رضي الله عنه مسلمان کيدل او د ابوبکر رضي الله عنه نور فضائل را سره اوسئ

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۷) برخه.

د ابوبکر رضي الله عنه بهتري او لوړې درجې دا دي، چې تر ټولو لومړی مسلمانيدل، تر ټولو به رسول الله ﷺ په امتيانو کې اول جنت ته ننوځي.

رسول الله ﷺ فرمايې: تر ټولو لومړی به زما په امتيانو کې ابوبکر رضي الله عنه جنت ته ننوځي.

او د عشره مبشره يعنې هغه لس تنه صحابه چې د جنت خوشخبري ورکول شوي ده هغوي کې يې لومړی نوم ذکر شوی دی.

ابوبکر رضي الله عنه په رسول الله ﷺ د و مره مئین ؤ چې د هيچا پرواه يې نه کوله، يوه ورځ يې والد ابوقحافه چې لا مسلمان شوی نه ؤ د رسول الله ﷺ په باره کې لږ نامناسب الفاظ استعمال کړل، چې داسې دیکه يې ورکړه، چې وغورځيد، بيا يې رسول الله ﷺ ته دا خبره ذکر کړه چې رسول الله ﷺ ور باندې خفه شو، چې ولې دې داسې کار کړی دی؟ د ابوبکر رضي الله عنه مشر زوی عبدالرحمن رضي الله عنه فرمايې، چې ما خپل پلار ابوبکر رضي الله عنه ته وويل، چې زه لا مسلمان شوی نه وم او د مکې مشرکينو سره د رسول الله ﷺ مقابلې ته راغلی وم، چې ته د بدر غزا کې زما تورې ته برابر شوی وي؛ خو د پلاروالي احترام مې وکړ، ومې نه وهلې نو؛ زما والد ابوبکر رضي الله عنه راته وويل: زما دې په رب ﷻ قسم وي که ته ماته په نظر راغلی وای چې د کافرانو له لورې جنگيږې ما به له تانه سر پرې کړی وای زه د اسلام په باره کې د هيچا پرواه نه کوم.

• عمر رضي الله عنه فرمايې: چې يوازې ابوبکر رضي الله عنه زما د ټول خاندان نه غوره دی.

• عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمايې: چې ما د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه، څوک ډير در باندې گران دی؟

نو رسول الله ﷺ وويل: عائشه رضي الله عنها! ما وويل: نه نارينه يادوم! نور اته ويې فرمايل: د هغې پلار ابوبکر رضي الله عنه.

ابوهريره رضي الله عنه فرمايې: چې رسول الله ﷺ د صحابه کرامو څخه پوښتنه وکړه: چې چا نن روژه نيولې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وفرمايل: چې چا نن جنازه کړې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وفرمائ: چې چا نن مسکين ته خوراک ورکړی دی؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وويل: چې چا نن د مريض پوښتنه کړې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: چې ما! نو رسول الله ﷺ وفرمايل: چې چا ته دغه خوبيانې جمع شي هغه جنتي دی!

• عمر رضي الله عنه فرمايې: ما د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت په وخت کې وغوښتل چې د شپې د خلکو تکاليف معلوم کړم بيا خليفه پرې خبر کړم؛ نو د شپې راووتلم يوه نابينا بوډی زنانه وه د هغې کوم خپلوان نه وه؛ نو گاونډيانو به يې خدمت کولو، نو زه د هغې کور ته ورغلم گورم چې هر کار په بهترينه طريقه شوی دی او هغې ته خواره هم پاخه شوي وو او ورکول شوي وو، نو بله شپه لږ وختي

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سيرت ***

ورکول او زيات امانتدار ؤ او همدغه شپه ټولو مشرکينو ټول تکړه ځوانان را غوند کړل د پروگرام مطابق يې وسله ورکړله او د رسول الله ﷺ کور يې محاصره کړ، کله چې رسول الله ﷺ له کوره راووت دعاء يې وکړه او ټولو ورته کتل سترگو يې کار نه کولو او رسول الله ﷺ ابوبکر رضي الله عنه سره يو ځای او د غار شور طرف ته ولاړل او هلته غار کې کښينا ستل، کله چې صبا شو او رڼا خپره شوه نو ورته معلومه شوه چې په بستره علي رضي الله عنه ويده ؤ او رسول الله ﷺ هجرت کړې، نو هغوي ټول ورپسې په آسونو او اوبنانو ووتل ټولې لارې يې ولټولې؛ خو هيچا ته يې درک ونه لگيد تر هغې چې د غار شور په طرف هم ولاړل هلته کوټرو هگۍ واچولې او په هماغه ځای کښينا ستلې او غښې د غار په خوله جالونه جوړ کړل تر څو مشرکينو ته معلومه شي چې دننه څوک نشته که څوک وای نو د غښې جالونه او کوټرې هگۍ به خرابې شوې وای، کله چې مشرکين په دغه ځای تيريدل او خبرې يې ابوبکر رضي الله عنه واوريدلې نو ابوبکر رضي الله عنه وويل:

يار رسول الله ﷺ که دوى خپلو پښو ته وگوري نو مونږ ورته ښکارو، نو رسول الله ﷺ ورته وويل: مه غمجن کيږه مونږ دواړو سره الله جل جلاله دى يعنې الله جل جلاله زمونږ ساتنه کوي، يا ابوبکره رضي الله عنه ته د هغه دوه کسانو په هکله څه فکر کوې چې دريم ورسره الله جل جلاله دى {لَا تَحْزَنُ إِنْ لَأَنَّ اللَّهَ مَعَنَا} مشرکينو ونه ليدل درې ورځې هلته غار کې پاتې شول تر هغې چې مشرکين ټول نا اميده بيرته مکې مکرمې ته ستانه شول، درې ورځې به ورته د شپې عبد الله بن ابي بکر رضي الله عنه او د ابوبکر رضي الله عنه غلام خوراک وروړلو، بيا دوى له غار شور ووتل او مدينې منورې ته روان شول،

لاره کې د أم معبد رضي الله عنه د وچې ميريږ شيدې رالوشل څنکه وشول؟*

د ابوبکر صدیق بن ابو قحافه رضي الله عنه د سيرت مبارک (۹) برخه.

موضوع د ابوبکر رضي الله عنه مار چيچل، د أم معبد الخزاعية وچې، زړې او مريضې ميريږ شيدې کول، حافظ ابوبکر البزار رضي الله عنه مسلسل حديث د جابر ابن عبد الله رضي الله عنه څخه روايت کړې دى: کله چې ابوبکر رضي الله عنه او رسول الله ﷺ غار شور ته ورسيدل نو هلته درې ورځې وو، يو وخت رسول الله ﷺ ته خوب ورغى هغه ويده شو د ابوبکر رضي الله عنه غيږ کې يې سر مبارک کېښود ابوبکر رضي الله عنه سره چې اضافه جامې يا څادر ؤ هغه يې وشکولې (تکړې تکړې کړلې) او د غار سورې يې ورباندې بند کړل، يو سوري پاته شو هغې ته يې د پښې پونده کېښودله د دې له پاره که کوم مار بيا لرم وي چې رسول الله ﷺ ته تکليف ونه رسوي، خو هغه ځای کې مار ؤ کوم ځای کې

* وکان رسول الله صلى الله عليه وسلم قد سار مع أبي بكر رضي الله عنه والذي كان ينتظر بفارغ الصبر مرافقه لرسول الله حيث إنه كان استأذن رسول الله صلى الله عليه وسلم قبل ذلك بالهجرة فقال له عليه السلام لا تعجل لعل الله أن يجعل لك صاحباً.

وكانت الصحبة مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، سارا حتى وصلا إلى غار ثور فد خلاه، وجاءت العنكبوت فنسبت على بابه، وجاءت حمامة فباضت ورقدت فلما وصل رجال قریش إلى الغار قال أبو بكر: يا رسول الله لو أن أحدهم ينظر إلى قدميه لأبصرنا، فقال النبي صلى الله عليه وسلم يا ابا بكر ما ظنك باثنين الله ثالثهما. معناه أن الله تعالى هو الذي يحفظنا وينصرنا، وليس معناه أن الله تعالى موجود معهما في الغار وكذلك قوله تعالى إخباراً عن نبيه صلى الله عليه وسلم أنه قال: {لا تحزن إن الله معنا} ليس معناه أن الله تعالى بذاته معهما في الغار بل المعية هنا هي معية النصرة أي الله تعالى هو الذي ينصرنا ويحمينا لأن الله تعالى لا يوصف بأنه يعزل مكاناً فهو الموجود بلا مكان وهو المنزه عن كل صفات الخلق.

لقد حمى الله تعالى نبيه ومن معه،

رواه مسلمٌ والبخاريُّ باب هجرة النبي ﷺ.

چې ابوبکر رضي الله عنه پونده ايښې وه؛ نو ابوبکر رضي الله عنه يې وچيچلو، خو ابوبکر رضي الله عنه درونه برداشت کړل هغه نه غوښتل چې رسول الله ﷺ له خواړه خوبه راويښ شي خو بې اختياره يې له زيات درده او ښکې در رسول الله ﷺ په مخ مبارک تويي شوې چې رسول الله ﷺ راويښ شو او پوښتنه يې وکړه چې ولې او څه پيښه وشوه؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل: مار وچيچلم! نو رسول الله ﷺ ور باندې خپلې لارې يا لعاب مبارک ومښل او درد يې ختم شو، بيا يې مارت ته وويل: ايا تاته شرم نه درتلو، چې زما ملگری دی وچيچو؟ نو مارت ته وويل: يا رسول الله ﷺ ماله چا اوريدلي وه چې اخيري نبی ﷺ به دلته پناه راوړي نوزه دلته په طمع وم چې ستا ديدن وکړم، خو د ابوبکر رضي الله عنه پښې زما څخه منع کړې وې، بل روايت کې راغلي: چې دغه ماريو شيطان و چې ابليس ورته ويلي وه چې ولاړ شه رسول الله ﷺ وچيچه خو کامياب نه شوييا فرمايې: چې کله رسول الله ﷺ او ابوبکر رضي الله عنه له غار شور څخه وتل نو عبداللہ بن اريقث اليشي يې په مزدورۍ نيولی و هغه ته لار معلومه وه چې لار ورته وښايي او د ابوبکر رضي الله عنه غلام عامر بن فهيره هم ورسره و، لاره زياته اوږده وه پوره اته ورځې مزل و نو اوله ورځ ماښام يوه دښته کې خيمې ولاړې وې هلته ورغلل خيمه کې د أم معبد په نوم يوه زړه ښځه وه ورته يې وويل: ميلمنوزه يوه ښځه يم نارينه را سره نشته که تاسو شپه کول غواړئ د هغه کلي مشر ته ورشئ هغه به موبه عزت وکړي، خو رسول الله ﷺ ورته جواب ور نه کړ او ورته يې وويل: که تا سره د حلالولو له پاره څه شی وي يا شيدي وغيره د خرڅولو له پاره وي مونږ يې در څخه اخلو، خو هغې وويل، اوس خو څه نشته چې در يې کړم.

لږ وخت وروسته يو ځوان د خيمې په طرف راغی هغه د دغې ښځې أم معبد زوی و هغې خپل زوی ته يوه ميړه او چاره ورکړه چې دا ميړه بوځه (وروله) چې هغه ميلمانه يې حلاله کړي هغه ځوان ميړه راوستله چې دا تاسو حلاله کړئ نو رسول الله ﷺ ورته وويل: ته چاره بيرته يوسه او يو لوبښی راوړه چې دغه ميړه پکې ولوشم هغه په تعجب سره وويل: دا ميړه زړه، مريضه او وچه ده شيدي نه کوي، رسول الله ﷺ ورته وويل: ته ولاړ شه لوبښی راوړه هغه بيرته ولاړی مور ته يې قصه وکړه هغې هم تعجب وکړ، چې دا څرنکه خلک دي له وچې ميړې د شيديو طمع کوي خو هغه ځوان لوبښی راوړ، بيا رسول الله ﷺ بسم الله الرحمن الرحيم وويل: د ميړې غولانځه باندې يې لاسونه مبارک ووهل د ميړې غولانځه کې شيدي پيدا شوې رسول الله ﷺ هغه لوبښي کې شيدي را ولوشلې هغه ځوان دوی ته کتل چې دا څه رقم برکتی انسان دی وچه ميړه کې يې شيدي پيدا کړې لوبښی چې ډک شو رسول الله ﷺ هغه ځوان ته وويل: دا يوسه چې مور دي وڅښي او ته بل لوبښی راوړه هغه ولاړی مور ته يې شيدي ور کړې، هغه هم حيرانه شوه بل لوبښی يې ورکړ، بيا رسول الله ﷺ همدا سې لوبښي را غوښتل تر هغه چې هغه مور او زوی په شيديو ماړه شول. بيا دوی څلورو کسانو هم وڅښلې تر هغه چې دوی هم ماړه شول بيا يې هغې ښځې ته دعا وکړه سهار ترې بيا را روان شول.

د دې ښځې نور معلومات دا دي چې الله جل جلاله يې مال کې برکت واچولو مالداري يې زياته شوه تر هغه چې يوه برخه يې مدينې منورې ته د خرڅلاؤ له پاره راوستله، نو ابوبکر رضي الله عنه بازار کې روان و چې هغه ځوان يې وليد، مور ته يې رغ وکړ: چې مورې هغه سپړی خو دغه دی چې زمونږ خيمو

بیرته را ستون شوم خپله وعده مې پوره کړه هر شوک به چې مخې ته راغی ما به ورته ویل: چې دغه لار ما ټوله ولټوله هیڅوک نشته ځانونه مه ستړي کوی، نو ابو جهل خبر شو چې سراقه ابن مالک وایي: ځانونه مه ستړي کوی هغوی مدینې منورې ته ورسیدل نوزه یې ملامت کړم چې له تا څخه ولې بیج شول؟

د سراقه ابن مالک اسلام به د هغه په سیرت کې بیان شي.
د رسول الله ﷺ او ابوبکر رضي الله عنه د هجرت لړۍ دوام لري،

د ابوبکر صدیق بن ابو قحافه رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۱) برخه.

ابوبکر رضي الله عنه په ټولو غزاگانو کې شریک شوی دی، خود هجرت په دوهم کال چې د بدر غزا پېښه شوه خپله بهادري یې وښودله.

کله چې د ابوسفیان قافله بچ شوه او مکې مکرمې ته ورسیدله او له مکې مکرمې سرکشه مشرکین د بدر بن مغیره کوهي ته راغلل اګر چې مسلمانان جنگ ته نه وه راوتلي، خو کافران جنگ ته راغلل او ابو جهل قسم کړی وو، چې دلته به درې ورځې شراب او کباب خوري ډمې به ګډوي، نور رسول الله ﷺ هم صحابه کرام را جمع کړل چې مشوره وکړي چې څه وکړي ځکه چې مسلمانان ۳۱۳ کسان او کافران بیخي زیات وه، نو تر ټولو لومړی ابوبکر رضي الله عنه پورته شو او په ډاډه زړه یې د مقابلې کولو وعده وکړه، بیا ورپسې عمر ابن الخطاب رضي الله عنه پورته شو هغه هم حوصله ورزیاته کړه، بیا په دغه غزوه کې د ابوبکر رضي الله عنه زوی عبدالرحمن رضي الله عنه هم د کافرانو په صف کې موجود ؤ کله چې مسلمان شونو خپل پلار ابوبکر رضي الله عنه ته یې وویل: د بدر غزوه کې زما د تورې وار ته برابر شوی وې خو مخه مې درکړه ومې نه وهلې، نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: قسم دی که ما لیدلی وای نو ما به هیڅکله نه وای پرینسی ځکه ماته اسلام له رشتې زیات محبوب دی.

کله چې بنو نضیر تسلیم شول او د احد غزوه پېښه شوه او او ازه ګډه شوه چې نعوذ بالله رسول الله ﷺ شهید شوی نو ابوبکر رضي الله عنه د کفارو په صفونو کې دننه شو او ویې ویل: چې نور نوژوند هیش

• ابن هشام و ابن کثیر وغیرهم أن سراقه بن مالک، وهو فارس من بني مدلج، كان في بعض قومه قريباً من مكة، فإذا برجل يدخل عليهم، ويذيع فيهم نيباً الجائزة، فما كاد سراقه يسمع بالنوق المثة حتى اشتد حرصه عليها، ولكنه كان ذكياً، فضبط نفسه ولم ينطق بكلمة، وقبل أن ينهض من مجلسه، دخل رجل يقول لقد مر بي الآن ثلاثة رجال وإنني لأظنهم محمد أو أبا بكر ودليلهما فقال سراقه إنهم بنو فلان مضوا يبحثون عن ناقة لهم أضلواها يريد أن يصرف الناس عن هذه الجائزة، فقال الرجل لعلمهم كذلك.

مكت سراقه قليلاً حتى دخل القوم في حديث آخر وانسل من بينهم، وأسرع وليس درعه وتقلد سلاحه، واعتلى فرسه وانطلق ليدرك محمد أصلى الله عليه وسلم، ومضى، ولكنه ما لبث أن عثرت فرسه، وهم بالرجوع ومارة إلا طمعه في النوق، فلم يتبعد كثيراً حتى أبصر النبي فمد يده إلى قوسه، ولكن يده جمدت في مكانها ثم غاصت قوائم فرسه في الأرض، فدفع الفرس، فإذا هي قد غاصت ثانية، فالتفت إلى النبي صلى الله عليه وسلم وصاحبه، وقال ادعوا لي ربكما أن يطلق قوائم فرسي ولكما علي أن أكف عنكما فدعا له النبي فأطلق الله له قوائم فرسه.

تذكر سراقه المثة ناقة، فتركت أطعامه من جديد، فدفع فرسه نحوهما فغاصت قوائمه أكثر، فاستغاث للمرة الثانية، وقال إليكما زادي ومتاعبي وسلاحي ولكما علي عهد الله أن أرد عنكما من ورائي من الناس، فقالا لا حاجة لنا بزدك ومتاعك، ولكن رد عنا الناس ثم دعا له النبي فانطلقت فرسه، فلما هم بالعودة ناداهما قائلاً والله لا يأتيكما مني شيء، تکرهانه، فقال له النبي صلى الله عليه وسلم «ما تتغني مناه»، فقال والله يا محمد إنني لأعلم أنه سيظهر دينك ويعلو أمرك فعاهدني إذا أتيتك في ملكك أن تکرمني، واكتب لي بذلك، أريد كتاب أمان، فأمر عامر بن فهيرة فكتب له في رقعة من جلد.

ولما هم بالانصراف قال له النبي صلى الله عليه وسلم: «كيف بك يا سراقه إذا لبست سوارى كسرى»، فقال سراقه كسرى بن هرمز؟ قال الرسول: «نعم كسرى بن هرمز». عاد سراقه فوجد الناس قد أقبلوا ينشدون رسول الله، فقال لهم أرجعوا فقد نفضت الأرض نفضاً بحتاً عنه فلا ترهقوا أنفسكم فيما لا طائل من ورائه، وكنتم خبره مع النبي وصاحبه حتى أيقن أنهما بلغا المدينة، وأصبحا في مأمن عند ذلك أذاع الخبر، فلما سمع أبو جهل بخبر سراقه وموقفه وجه له اللوم على تخاذله.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۲) برخه.

کله چې رسول الله ﷺ مريض شو د صفر د مياشتې اخيره وه دغه وخت کې رسول الله ﷺ اسامة ابن زيد رضي الله عنه د نورو صحابه کرامو سره فلسطين ته د ليرلو امر وکړ، چې روميانو سره غزا وکړي، خو صحابه کرام په دې وجه زړه نازړه کيدل ځکه چې رسول الله ﷺ به يوه ورځ کې څو ځله له دردونو بې هوشه کيده، يوه ورځ رسول الله ﷺ خطبه وويله هغه خطبه کې وفرمايل: چې الله جل جلاله و خپل بنده ته اختيار وړکړي چې دنيا خونبوي که اخرت ته سفر کول، نو ابوبکر رضي الله عنه په ژړا شوزيات يې وژړل، نو ابو سعید الخدری رضي الله عنه فرمايې: مونږ د ابوبکر رضي الله عنه په ژړا تعجب کې شولو چې خطبه کې يو د خير سړی ذکر شوی نو ابوبکر رضي الله عنه ولې ژاړي؟

ليکن ابوبکر رضي الله عنه زموږ څخه زيات عالم ؤ هغه پوهيده، چې هغه بنده پخپله رسول الله ﷺ ؤ، بيا رسول الله ﷺ وفرمايل: ابوبکر رضي الله عنه يواځينی شخص دی چې هم ځان او هم مال زما څخه قربان کړی دی.

که چيرې ماته د خليل يا دوست نيولو غير له الله جل جلاله، اجازه وای ما به ابوبکر رضي الله عنه په دوستۍ نيولی وای ليکن مسلمانان وروڼه دي.

بيا يې امر وکړ، چې مسجد طرف ته چې د هر صحابي رضي الله عنه دروازه راوتلې وي هغه دې بنده کړل شي فقط د ابوبکر رضي الله عنه د کور دروازه دې پريښودل شي.

أم المؤمنین عايشه رضي الله عنها فرمايې: کله چې ربيع الاول مياشت کې د رسول الله ﷺ حالت زيات خراب شو نو ماته يې وويل: چې پلار دې ابوبکر رضي الله عنه او ورور دې را وغواړه، چې يو ليک ورته ليکم ځکه چې بيا به هر څوک وايي چې زه د امامت زيات حقدار يم، بيا يې نور هم حالت خراب شو بيا يې وفرمايل: ابوبکر رضي الله عنه را وغواړه!

چې خلکو ته لمونځ وړکړي نو ما ورته وويل: هغه له زړه کمزوره دی ستا په ځای د دريدلو طاقت نه لري، عمر ابن الخطاب رضي الله عنه را وغواړه د هغه زړه قوي دی، خو رسول الله ﷺ بيا بيا راته وويل: چې ابوبکر رضي الله عنه را وغواړه، بيا چې بلال اذان وکړ؛ نو رسول الله ﷺ وفرمايل: ابوبکر رضي الله عنه ته وواياست چې لمونځ وکړي، خلکو بيا ورته وويل: د هغه زړه کمزوره دی طاقت به ونه لري اخير کې رسول الله ﷺ وويل: تاسو د يوسف عليه السلام د وروڼو په شان ياست ابوبکر رضي الله عنه دې لمونځ وکړي، نو ابوبکر رضي الله عنه لمونځ ته وړاندې شو دغه وخت کې د رسول الله ﷺ وجود مبارک لږ په آرام شو، علي رضي الله عنه او عباس رضي الله عنه ته يې وويل: ما مسجد ته ورسوی هغوی دواړه ترينه يو طرف او بل طرف ته شول د رسول الله ﷺ لاسونه مبارک يې په اوږو واچول پښې مبارکې يې له درده ځان پسې را کارلې، کله چې مسجد ته داخل شو نو ابوبکر رضي الله عنه پوه شو هغه د وروسته کيدلو کوشش وکړ؛ خو رسول الله ﷺ ورته اشاره وکړه چې مه وروسته کيږه بيا رسول الله ﷺ د ابوبکر رضي الله عنه ښي خواته کښيناست او لمونځ يې پوره کړو.

کله چې د ربيع الاول يوولس ورځې پوره شوې؛ نو د سهار لمونځ ته ووت صحابه کرام زيات خوشحاله شول له لمونځ وروسته بيرته د عايشې رضي الله عنها کور ته راغی او د هغې په غيږ کې

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۴) برخه.

يو روایت داسې دی: چې ابوبکر رضي الله عنه د بيعت څخه وروسته ممبر ته وخت ټول هغه فضایل يې بيان کړل چې د انصارو په باره کې رسول الله ﷺ ويلي وه يا يې ذکر کړي وو، بيا ابوبکر رضي الله عنه وفرمايل: چې تاسو خو موجود و است چې رسول الله ﷺ وفرمايل: که چيرې ټول خلک يوې وادې يا درې ته ننوځي او فقط انصار بلې ته ننوځي نو زه به د خلکو زياتوالي ته ونه گورم او د انصارو سره به ولاړ شم او انصار به خوښ کړم.

بيا ابوبکر رضي الله عنه وفرمايل: يا سعد بن عباده رضي الله عنه ته خو ناست وې چې رسول الله ﷺ وفرمايل: چې قریش د دين له پاره اميران دي او نور خلک يې معاونين دي او نیک خلک يې نيکانو پسې ځي او بد خلک يا فاجران يې بد عملو پسې روان دي؟

نو سعد بن عباده رضي الله عنه وفرمايل: تا رښتيا وويل تاسو اميران ياست او مونږ مو وزيران يو هېڅ مخالفت به ونه کړو.

بيا ابوبکر رضي الله عنه يو ښايسته خطبه وويله او د خلافت څخه يې عذر وکړ، چې ما مه خليفه کوئ، قسم په الله جل جلاله چې يوه شپه يا ورځ مې يې هم دا فکر نه دی کړی چې زه خليفه دې شم خو تاسو دغه لوی دروند بار را باندي واچولو او نه مې کله د الله جل جلاله څخه پټ يا ښکاره سوال کړی دی چې ماته خلافت يا مشري را کړه، ما خو تاسو ته ور دوه کسان وښودل چې بايد يوله دوئ څخه خليفه کړئ (يو عمر ابن الخطاب رضي الله عنه او بل ابو عبیده ابن الجراح رضي الله عنهم) دوئ کې يو امير وای او زه به يې وزير وای.

بيا يې وفرمايل: اوس هم درته وایم يو تن مشر کړئ زه به د عام شخص په حيث ورسره همکاري کوم، بيا يو نفر پورته شو هغه وويل: ته د رسول الله ﷺ سره غار ثور کې دوهم نفر وې چې قرآن کې ذکر شوی دی مونږ در باندې راضي يو، هېڅوک مخالفت نه کوي،

يو ځل بيا ابوبکر رضي الله عنه وفرمايل: أي خلکو که چيرې چاله وييرې يا شرم بيعت را سره کړي وي پورته شی زه به له خلافت استعفاء وکړم؟

بيا علي رضي الله عنه پورته شو توره يې له تیکي را وويستله وړاندې روان شو تر هغه چې ممبر ته ورسيد يوه پښه يې ممبر باندي کيښودله بله پښه لاندي وه توره يې وځلوله بيا يې وويل: قسم په الله جل جلاله چې نه دي څوک استعفاء ومني او نه به ته استعفاء وکړې ځکه تاسو رسول الله ﷺ په خپل

مجمع، اجتماع الأنصار في سقيفة بني ساعدة في اليوم نفسه، وهو يوم الاثنين 12 ربيع الأول سنة 11 هـ، وتداولوا الأمر بينهم في اختيار من يلي الخلافة من بعده، والتف الأنصار حول زعيم الخزرج سعد بن عبادة، ولما بلغ خبراً اجتماع الأنصار في سقيفة بني ساعدة إلى المهاجرين، وهم مجتمعون مع أبي بكرٍ لترشيح من يتولى الخلافة، قال المهاجرون لبعضهم: اطلقوا بنا إلى إخواننا من الأنصار، فإن لهم في هذا الحق نصيباً، قال عمر بن الخطاب: فانطلقنا نريدكم، فلما دونوا منهم لقينا منهم رجلين صالحين، فذكر ما تمنا عليه القوم، فقالوا: «أين تريدون يا معشر المهاجرين؟» قلنا: «نريد إخواننا هؤلاء من الأنصار»، فقالوا: «عليكم أن لا تقرؤهم، اقضوا أمركم»، فقلنا: «والله لنأتينهم»، فانطلقنا حتى أتيناهم في سقيفة بني ساعدة، فإذا رجل مزمحل بين ظهرانيهم، فقلنا: «من هذا؟»، فقالوا: «هذا سعد بن عبادة»، فقلنا: «ما له؟»، قالوا: «يو عك»، فلما جلسنا قليلاً تشهد خطيبهم فأتى على الله بما هو أهله، ثم قال: «أما بعد، فنحن أنصار الله وكتيبة الإسلام، وأنتم معشر المهاجرين رهط، وقد دفت دافة من قومكم (أي عدد قليل)، فإذا هم يريدون أن يختزلونا من أصلنا وأن يحضنونا من الأمر (أي يخرجونا من أمر الخلافة)، فلما سكت أهدت أن تكلم، وكنت قد زورت مقالة أعجبتني أريد أن أقدمها بين يدي أبي بكرٍ، وكنت أداري منه بعض الحد، فلما أهدت أن تكلم قال أبو بكرٍ: «علي رسلك»، فكرهت أن أغضبه، فتكلم أبو بكرٍ، فكان هو أحلم مني وأوقر، والله ما ترك من كلمة أعجبتني في تزويري إلا قال في بديهته مثلها أو أفضل منها حتى سكت، فقال: «ما ذكرتكم من خير فأنتم له أهل، ولن يعرف هذا الأمر إلا لهذا الحي من قریش، هم أوسط العرب نسباً وداراً، وقد رضيت لكم هذين الرجلين فبايعوا أيهما شئتم»، فأخذ يبيد ويد أبي عبيدة بن الجراح وهو جالس بيننا، فلم أكره مما قال غيرها، والله أن أقدم ففُضرب عنقي لا يقربني ذلك من إثم أحب إلي من أن أناصر على قوم فيهم أبو بكرٍ، اللهم إلا أن تسول إلي نفسي عند الموت شئيتنا لا أجده الآن، فقال قائل من الأنصار: «أنا جذبها المحكك، وعذبها المرجب، منّا أمير ومنكم أمير يا معشر قریش»، فكثرت اللغات، وارتفعت الأصوات، حتى فرقت من الاختلاف فقلنا (لأبي بكرٍ): «ابسط يدك»، فبايعته وبايعه المهاجرون، ثم بايعته الأنصار وفي رواية أخرى قال عمر: «يا معشر الأنصار، أنتم تعلمون أن رسول الله قد أمر أبا بكرٍ أن يؤم الناس، فأبكم تطيب نفسه أن يتقدم أبا بكر رضي الله عنه؛ فقالت الأنصار: «عودوا بالله أن نتقدم أبا بكرٍ»

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سيرت ***

کومک کوئ زه مسيلمۃ الکذاب ته د اسلام دعوت ور کوم که هغه مسلمان شو خو بنه ده او که انکار يې وکړ بيا ورته د مقابلي دعوت ور کوم که زه الله ﷻ ور باندي کامياب کړم نو تاسو بيا د دوي په لښکر يرغل وکړئ نو د الله ﷻ په فضل به شکست و خوري.

نو کله چې دواړه لښکرې سره مخامخ شوې نو خالد بن وليد رضي الله عنه مسيلمۃ الکذاب ته اواز وکړ، چې مسلمان شه او ملگرو ته دې هم ووايه چې مسلمانان شي ته نه نبي يې او نه رسول او ته په دې بنه پوهيږي چې درواغجن يې نوله دې درواغجنې دعوي لاس په سر شه، هغه انکار وکړ او ويې ويل: زه نبي يم بيا خالد بن وليد رضي الله عنه د مسيلمۃ الکذاب لښکر ته دعوت ور کړ هغوي هم انکار وکړ، نو خالد بن وليد رضي الله عنه مسيلمۃ الکذاب ته وويل: نور اڅه اول ما او تا زور و ازمايؤ نو مسيلمۃ الکذاب په ډير مغرورانه انداز ورته وويل: راشه چې مور در باندي بوره او بنځه دې کونه کړم او بچي در باندي وژروم.

نو خالد بن وليد رضي الله عنه آس ور وځغلولو دواړو يوه ورځ پوره مقابلې وکړه اخير د الله ﷻ توري ته برابر شو خالد بن وليد رضي الله عنه سخت ووهلو، خود (وحشى) زړه طاقت ونه کړ هغه هم ورغی او اخير کې يې ووژلو او دې سخته معرکه کې نورو مجاهدينو د مرتدينو په لښکر يرغل وکړ داسې به مړه کيدل لکه تاروگان چې لاس دې نه وي ور وړی او له حرکتې و غورځيږي تر هغې چې د مجاهدينو آسونو د ډيرو مړو په وجه نه شو کولای چې مخي يې ته ولاړ شي او باقي مرتدين زيات گرفتار او نور په تينبته کامياب شول او مجاهدينو ته به يې شماره غنيمتونه په لاس ورغلل.

نو د يمامه جنگ او د مسيلمۃ الکذاب په وژلو اکثره هغه نورې بنځې او نارينه چې د نبوت دعوه يې کړې وه ورک شول او الله ﷻ يو ځل بيا د اسلام بيرغ اوچت کړ:

په رتلونکې نشريه کې د عمر فاروق رضي الله عنه سيرت له ياده مه باسئ.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**